

EKKLESIA JA LAHKO

Väinö Hotti

Jako kahteen

Maailmassa on tuhansia kirkkokuntia; kuitenkin karkea jako supistaa ne kahteen: EKKLESIA, LAHKO.

1. EKKLESIA syntyi helluntaina; Pyhän Hengen työn tuloksena:

”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja he tulivat kaikki **Pyhällä Hengellä täytetyiksi** ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi” (Apt.2:1-4).

OSMO TIILILÄ, TEINIEN TEOLOGIA, ss.76-78

b. Ekklesia, Kristuksen ruumis.

Ihmisillä on usein sellainen käsitys, että Jumalan seurakunta syntyy niistä ihmisistä, jotka Henki johdattaa Pojan kautta Isän lapsiksi. Ajatellaan, että Hengen työ yksilöissä käy seurakunnan muodostumisen edellä, joka on vasta todellisuus numero kaksi, niiden summa, jotka pelastuvat. Itse asiassa tämä suhde on juuri päinvastainen. Ihmisten yhteenliittyminen ei luo seurakuntaa, vaan seurakunta jäsentää itseensä jatkuvasti uusia yksilöitä. Pyhä Henki on äiti, mutta seurakuntakin on tavallaan äiti. Tämä kaikki vaatii tarkemman selostuksen.

Uudessa Testamentissa käytetään seurakunnasta sanaa *ekkleσία*. Tämä ekklesia saa toinen toistaan merkittävämpiä määreitä. Niinpä sanotaan, että se on »hengellinen huone» ja »pyhä papisto» (1 Piet. 2, 5), »totuuden pylvä» ja »perustus» (1 Tim. 3, 15), »Jumalan asumus Hengessä» (Ef. 2, 22), »Kristuksen ruumis» ja »täyteys» (Ef. 1, 23). Kristuksen ja seurakunnan suhde on niin läheinen, että sitä verrataan aviosuhteeseen (Ef. 5, 32). Seurakuntaan kuuluvat ihmiset ovat »yksi ruumis Kristuksessa» (Room. 12, 5; ks. myös 1 Kor. 10, 17; 12, 12 ss.; Ef. 4, 4; Kol. 1, 18; 1, 24; 2, 17 ss.; 3, 15). Tällaiset raamatunkohdat voidaan teologisesti yhdistää sanomalla, että ekklesia on *corpus mysticum*, sisäisen salatun yhteyden omistava todellisuus, jonka muodostavat Kristus ja hänen omansa. Ekklesia on Jumalan valtakunnan edustaja täällä ajassa, vaikka se itse ei olekaan yksin ajassa, koska sen pää on Kristus. Ekklesia ei ole samastettavissa mihinkään historialliseen kirkkolaitokseen, sillä siihen kuuluvat vain ne, jotka todella ovat Kristuksen jäseniä. Ekklesia levittäytyy omalla voimallaan Pyhässä Hengessä, ei ihmisten kannattelemana ja eteenpäinviemänä, vaikka näidenkin palvelustyötä tarvitaan. Juuri tästä syystä seurakunta ei synny ihmisten yhteentulon hedelmänä — elävää viinipuuta

ei saada aikaan kokoamalla yhteen oksia! — seurakunta on todella äiti. Rooman kirkon vanhassa ylpeässä julistuksessa on totuus, kunhan se vain tulkitaan oikein: *extra ecclesiam nulla salus* — kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta! *Ekklesian* ulkopuolella ei todellakaan ole pelastusta, sillä kun Pyhä Henki saattaa yksilön Kristuksen yhteyteen, hän tekee tästä Kristuksen ruumiin jäsenen. Ei ole »yksinäisiä kristittyjä»; kristityt kuuluvat suureen, läpi vuosisatojen ulottuvaan Jumalan lasten yhteyteen, elävään organismiin, suureen kokonaisuuteen, jota Kristus itse Pyhässä Hengessä hoitaa ja kannattelee.

Ekklesia on sekä *näkytön* että *näkyvä*. Sen pää on näkytön, sen rajat ovat näkymättömät, sillä ihmiset eivät ole sydänten tuntijoita, sen voimakkin on usein näkytön, sillä se kulkee Kärsimysten miehen askelissa. Vaikka sen jäseniä Uuden Testamentin kielenkäytön mukaisesti sanotaankin pyhiksi, on heidän pyhyytensäkin kätkeytyä — Kristus yksin on pyhä. Ekklesia on kuitenkin näkyvä sanaa viljellessään ja sakramenteja nauttiessaan, samoin sellaisissa kokemuksissa, jotka Jumala näkee hyväksi antaa ja ehkäpä tunnusteissa, jotka hän tarkoituksiaan varten suorittaa. Kun synnin synkentämiin silmiin Jumalan anteeksiannon johdosta tulee uusi omantunnon rauhaa ilmoittava väike tai kun veljeään vastaan rikkonut menee Pyhän Hengen johtamana rikkomustaan sovittamaan, jotakin ekklesian sisäisestä elämästä murtautuu esiin. Jumalan tahto on, että Jumalan lapset olisivat maan suola ja maailman valo, ja sen takia ekklesian jäsenet kilvoittelevat voidakseen entistä paremmin heijastaa taivaallista todellisuutta. He eivät kuitenkaan vielä muodosta riemuitsevaa seurakuntaa (*ecclesia triumphans*), joka esteistä ja rasituksista, kiusauksista ja lankeemuksista vapaana julistaisi Jumalan kunniaa. He kuuluvat vielä taistelemaan seurakuntaan (*ecclesia militans*), joka odottaa lopullista lunastusta.

Ekklesia on *yksi*, koska sillä on yksi Herra. Ekklesia on *pyhä*, koska sen pää, Kristus, on pyhä ja koska Pyhä Henki tekee siinä työtään. Ekklesia on *yhteinen*, koska Jumala liittää siihen jäseniä kaikista kansoista. Ekklesia on *apostolinen*, koska se muodostaa Jumalan lasten suuren saaton aina apostoleista alkaen.

EKKLESIA / NOVUM 5 (1421/322)

”Seurakunnan sisäistä jumalallista salaisuutta Paavali valaisee varsinkin kuvaamalla seurakuntaa Kristuksen ruumiina (1 Kor 10:17; 12:13,27; Ef 1.23; 2:16; 4:12,16; 5;23,30; Kol 1:18,24; 2:19; 3:15. Edelleen Paavali vertaa Kristuksen ja seurakunnan suhdetta avioliittoon (Ef 3:25-32).

Seurakunnan yhteydessä Kristukseen syntyy samanaikaisesti mitä läheisin yhteys uskovien kesken (1 Kor 12:12-27; Room 12:4-8). Juutalaisten ja pakanoiden yhteenkuuluvuutta kuvataan Ef 2:11-22:ssa. – Yhteydessä toiseen (viimeiseen) Aadamiin seurakunta on uusi sukukunta, uuden luomakunnan edustaja (2 Kor 5;17; Ef 2:15; Hebr 12:23) Enää ei ole mitään erottavia tekijöitä (Kol 3:11; Gal 3:28).

2. LAHKO

Lahko on nykyisessä päämerkityksessään vallitsevasta kirkosta eronnut uskonnollinen ryhmä. Laajemmassa merkityksessään lahko on mistä hyvänsä kirkko- tai uskontokunnasta irrottautunut ryhmä tai liike. Perinteisessä kristillisessä merkityksessään lahko on harhaoppisena pidetty liike, jonka ei katsota dogmissaan tunnustavan Jeesuksen statusta samalla tavalla kuin kristillinen kirkko.

Lahkolla on usein hyvin voimakkaita opillisia näkemyksiä, ja sitä pidetään harhaoppisena. Lahko itse katsoo edustavansa uskonnon puhtasoppisinta tulkintaa. Lahkon jäseniltä odotetaan vahvaa sitoutumista, ja eroaminen siitä voi olla vaikeaa. **NETTI**

1. Lahkolaiset eivät ole ekklesian jäseniä; he kuuluvat sekakansaan.

”Ja myös paljon **sekakansaa** meni heidän kanssansa, sekä lampaista ja raavaskarjaa suuret laumat” (2. Moos.12:38).

”Kuultuaan lain he erottivat kaiken **sekakansan Israelista**” (Neh.13:3).

2. Lahkon synty: se syntyy DIABOLOKSEN (heittää erilleen ja hajottaa) työn tuloksena.

3. He ”ryöstävät” Jumalan valtakunnan itselleen:

”Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät **tempaavat sen itselleen**” (Matt.11:12).

He vaeltavat ”rosvojen tietä”.

”Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet. Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi', mutta **te teette siitä ryövärien luolan**” (Matt.21:12,13).

4. He ovat ”fariseuksia”:

”Farisealaisuuden ohjelman voi aivan yksinkertaisesti luonnehtia sanoilla: tehdä totta uskonnosta. Tosi uskonto on heille Jumalan tahdon toteuttamista yhteiskunnassa ja yksityisessä elämässä... elämän jokainen yksityiskohta piti asettaa Jumalan tahdon alaisuuteen ja ratkaista sen mukaisesti” (Iso Raamatun Tietosanakirja, s.931).

”Sillä mitä tekee mies, joka vastoin todellisuutta yrittää käyttäytyä ikään kuin hän kuuluisi johonkin toiseen elämänyhteyteen. Hän yrittää olla jotakin, mitä hän ei ole ja miksi hän ei koskaan voi tulla, niin kauan kuin hän jää siksi mikä hän on. UT:n hypokrites merkitsee todellakin näyttelijää, henkilöä joka yrittää eläytyä osaan joka ei ole hänen” (emt. ss.934,935).

”Kristillisen peruskäsityksen mukaan ihminen voi tahtoa hyvää ja totella Jumalan tahtoa vain edellyttäen, että hänestä on tullut uusi luomus, uusi

olento, että hän on astunut aikaisemmasta yhteydestä uuteen yhteyteen, että hän on Hengestä uudestisyntynyt” (935).

”Vanhurskas ei sen vuoksi koskaan voi pelastua niin kauan kuin hän on ”vanhurskas”. Hänet täytyy viedä takaisin nollapisteeseen ja hänen täytyy olla syntinen” (935).

5. He ”krossaavat” sanan päälle. He omistavat itselleen sellaisen Raamatun sanan, joka ei heille kuulu! He tulkitsevat kirjoituksia ”ohi Jeesuksen”.

”Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän” (Joh.5:39,40).

6. He eivät ole menneet kaidalle tielle ”ahtaasta portista”, vaan ”muualta”:
”Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri” (Joh.10:1).

7. Raamatullinen vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen ovat heille tuntemattomia.

8. Lain kieltäminen (antinomismi) on heille yleistä. Tähän liittyy läheisesti kaiken kansan ”siunaaminen” – samoin populismi!

Patmoksen toimitusjohtaja PASI TURUNEN esitti 29.12. PATMOS – RADIOSSA haastattellessaan TAUNO RANTALAA, ettei lainsaarnaa tulisi lainkaan julistaa!

9. Lahkon tunnusmerkkinä on se, että lahkolaiset pitävät omaa ryhmäänsä ”ainoana oikeana”.

10. Esimerkkejä: ROOMAN KIRKKO, LAESTADIOLAISET, PATMOSLAISET.

11. Lahkolaiset mainostavat ryhmäänsä ”raamatullisena”, vaikka heidän oppinsa on monessa kohden ”kvasiraamatullisuutta” (näennäis-raamatullinen)

12. Lahkolaiset omivat ryhmälleen EKKLESIA – arvon; ja samalla sulkevat kaikki muut ryhmät ”harhaoppisina” taivaan ulkopuolelle!

13. Laodikealaisia. Lahkolaiset ovat itseensä tyytyväisiä ja omahyväisiä; positiivisia kristittyjä!

”Ja **Laodikean seurakunnan enkelille** kirjoita: ... **Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit”**
(Ilm.3:14-17,18).

14. Lahkolaisten keskuudessa on ”henkilöpalvonta” yleistä. Johtajiin tarraudutaan ”kouristuksenomaisesti”; samoin kuin ekklesia-uskova Raamatun pyhiin! **TÄMÄ ON EPÄJUMALANPALVONTAA!**

15. Kokoontumisissa naisten suuri osuus on ilmeinen. Tästä osaltaan johtuu myös voimakas ”sentimentalisuus” (tunteellisuus).

16. SOSIAALINEN EVANKELIUMI. ”Viides evankeliumi” on hallitseva. Sillä on **peitenimenä** ”kahden käden evankeliumi”. Sosiaalinen evankeliumi on kansan suosiossa. Tämä on ”toinen evankeliumi”. Luonnollinenkin ihminen hyväksyy sen. Siitä on poistettu ”ristin pahennus”. Julistetaan kaikille sopivaa ”halpaa armoa” ja ”jokamiehen uskoa”. Paavali lukee kuitenkin tälle evankeliumille ”madon luvut”.

”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois **toisenlaiseen evankeliumiin**, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, **hän olkoon kirottu**” (Gal.1:6-9).

17. EKKLESIA – kansan vihaaminen:

”Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, **niin nytkin**” (Gal.4:29).

18. He kulkevat ”kadotusta” kohti:

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19.21).

Raamatun mukaan kadotukseen joutuu jokainen ”epäuskoinen”. Lisäksi tapahtuu KOLLEKTIIVINEN tuho; kuuluminen väärään (lahkolaisten) joukkoon merkitsee yhtä varmaa tuhoa:

”Aamun sarastaessa enkelit kiirehtivät Lootia sanoen: ”Nouse, ota vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, **ettet hukkuisi kaupungin syntivelan tähden**” (1. Moos.19:15).

’Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut. **Jättäkää hänet ja menkäämme pois**” (Jer.51:9).

”**Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa** ... Sentähden: **”Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias**” (2. Kor.6:14,17-18).

”**Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi kenenkään päälle, äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana**” (1. Tim.5:22).

”**Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa**” (Ilm.18:4).